

INKOMENSTERUGVAL EN COPINGGEDRAG VAN NEDERLANDSE WERKENDEN TIJDENS CORONA

Deze publicatie is onderdeel van de preadviezen
aan de regering van de economenvereniging
KVS over ongelijkheid

Auteurs:

Sandra Phlippen, hoofdeconoom en universitair gastdocent aan de Erasmus School of Economics

Nora Neuteboom, senior econoom en promovendus bij Kings College in Londen

Jeannine van Reeken, data scientist en econoom

Philip Bokeloh, senior econoom

Piet Rietman, econoom

Jan-Paul van de Kerke, econoom

Pascal Golec, data scientist

Yannick Augustijn, data scientist

Allen werkzaam bij ABN AMRO Bank

Tijdens de corona crisis is het aantal werknemers met een forse inkomensterugval toegenomen met ongeveer 190.000, in vergelijking met het jaar voor corona. Omdat vooral werknemers met relatief veel economische onzekerheid de inkomensschok ervaren, wordt de kloof tussen werknemers met een zeker bestaan en een onzeker bestaan groter. Met name jongeren, werknemers met een flexibel contract en werknemers met een relatief laag inkomen worden disproportioneel hard geraakt door de coronacrisis.

De overheid heeft tijdens de coronacrisis restricties ingevoerd om het virus in te dammen. Dat heeft geleid tot een scherpe daling van de uitgaven (binnenlandse consumptie). Werknemers met een inkomensdaling bleven hierdoor relatief weerbaar: voor hen kwam er immers niet alleen hun minder inkomen binnen, zij konden ook minder uitgeven.

Terwijl de coronacrisis gepaard ging met een stevige economische krimp, bleef het inkomen van de meeste werkenden stabiel. De steunmaatregelen van de overheid zorgde voor behoud van werkgelegenheid via het stutten van de balansen van ondernemers. Maar heeft deze indirecte vorm van steun wel alle werknemers bereikt? Op het eerste oog is het antwoord 'ja', want de werkloosheid liep slechts zeer beperkt op. Maar baanverlies is niet de enige manier waarop mensen achteruit kunnen gaan in inkomen. Ook bijvoorbeeld het aantal gewerkte uren terugschroeven kan tot fors inkomensverlies leiden. Dit onderzoek biedt voor het eerst inzicht in de vraag wie er inkomsten verloren in het coronajaar, hoeveel hun inkomen terugviel, en op welke manier zij reageerden om financieel weerbaar blijven.

Uit de analyse van de rekeninggegevens van onze klanten blijkt dat in de periode maart 2020 tot en met februari 2021, 16,3% van de Nederlandse werknemers een inkomensterugval leed van meer dan 10%. In deze groep was de gemiddelde terugval 40% van het netto inkomen. Vergeleken met het jaar ervoor is de groep werknemers met een inkomensterugval met 2,3 procentpunt toegenomen. Het gaat omgerekend naar de Nederlandse werkenden met salaris om zo'n 190 duizend werkenden.

Opmerkelijk is dat tijdens corona het risico op een negatieve inkomensschok het sterkst toeneemt onder werkenden die voorafgaand aan corona al kampten met een sterk schommelend inkomen. Schommelende – en dus onzekere – inkomens komen relatief veel voor bij lage én hoge inkomensgroepen. Als gevolg hiervan is tijdens de coronamaanden de ongelijkheid tussen mensen met een zeker inkomen en mensen met een onzeker inkomen verder toegenomen.

Dit verschil in economische zekerheid is een al lang geleden vastgesteld probleem in Nederland. Voor zover die ongelijkheid in economische zekerheid voortkomt uit het arbeidscontract heeft de OESO geconstateerd dat Nederland het meest gepolariseerde land van de OESO landen is. Toch was het allerminst zeker dat de corona crisis de bestaande ongelijkheid in economische onzekerheid zou versterken.

ONGELIJKHEID TIJDENS EEN PANDEMIE

Pandemieën hebben in de geschiedenis de

ongelijkheid in een land meestal vergroot (Galletta en Giommoni (2020)). Toch is niet evident dat dit patroon zich ook in de corona pandemie zou herhalen. Zo vonden bijvoorbeeld Clark et al. (2021) dat de massale overheidssteun die vaak juist terecht kwam bij de lagere inkomens gezorgd heeft voor een afname in ongelijkheid in verschillende Europese landen. Ook in Amerika, waar steunmaatregelen grotendeels direct aan huishoudens met een beneden gemiddeld inkomen werd uitgekeerd, betekende de pandemie vaak geen afname van het gemiddelde netto inkomen maar een toename, zelfs na baanverlies.

Onze analyse sluit aan bij onderzoek dat toont dat werknemers met een kwetsbare arbeidsmarktpositie, vaker met een terugval van inkomen kampten dan andere groepen. Zo vonden Angelov en Waldenström (2021) dat in Zweden vooral de laagste 25 procent van de inkomensverdeling erop achteruitging tijdens corona, maar dat de loonkostensubsidies erger hebben weten te voorkomen. Voor zover wij konden nagaan is er over de copingstrategieën van individuen na een inkomensterugval tijdens corona niets bekend.

Tenslotte is het van belang om te benadrukken dat over de uiteindelijke lange termijn gevolgen van Corona op verschillende vormen van ongelijkheid nog niets te zeggen valt. Verschillen in leerachterstanden tussen kinderen of verschillen in arbeidsparticipatie tussen mannen en vrouwen kunnen (kansen)ongelijkheid op de lange termijn sterk beïnvloeden.

AANTAL MENSEN MET EEN NEGATIEVE INKOMENSSCHOK NAM LICHTTOE TIJDENS CORONA

Tijdens de coronacrisis, in de periode van maart 2020 tot en met februari 2021, kreeg 16,3% van onze sample te maken met een inkomstenterugval van meer dan 10%. Deze groep ging er gemiddeld 870 euro per maand op achteruit. Het jaar ervoor, dus in de periode maart 2019 tot en met februari 2020, was het percentage huishoudens met een inkomensverlies nog 14%. Deze groep verloor gemiddeld 950 euro per maand.

De kans op een negatieve inkomensschok is daarmee toegenomen sinds corona, maar de

hevigheid van de schok niet. De gemiddelde netto inkomensdaling van mensen die een inkomensschok ervaren is ongeveer 40%.

Welke factoren zijn van invloed op het risico dat werknemers een inkomensterugval beleven? Om deze vraag te beantwoorden onderscheiden we individuen naar de mate van inkomensonzekerheid, naar dienstverband en naar leeftijd. Omdat inkomensterugval zich ook voordoet in jaren zonder pandemie, is onze analyse gericht op de verandering die wij in het eerste coronajaar (maart 2020 tot maart 2021) observeren ten opzichte van het jaar ervoor.

CORONA HEEFT DE SITUATIE VOOR INDIVIDUEN MET LAGE ONZEKERE INKOMENS VERDER VERSLECHTERD

Dat mensen met meer fluctuerende inkomsten er met een grotere kans flink op achteruit gaan is geen nieuw fenomeen. Ook in het jaar voor corona was het risico van een inkomensterugval van meer dan 10% bij een volatiel inkomen¹ hoog: 22,4%. Bij personen met een weinig volatiel inkomen lag die kans veel lager: rond de 10%. De hoogte van het inkomen maakt daarbij nauwelijks uit. Werknemers met een volatiel inkomen die onder, op of bovenmodaal verdienen hebben allemaal zo rond de 20% kans om erop achteruit te gaan. Naarmate het inkomen verder stijgt neemt de kans op een inkomensdaling toe. Dat is logisch, voor hogere volatiele inkomens is er tenslotte minder ruimte om nog verder te stijgen en daardoor is er per

¹ We meten volatilititeit door de standaard deviatie te berekenen van het gemiddelde inkomen het jaar ervoor

definitie een grotere kans om achteruit te gaan in je inkomen. Een volatiel inkomen betekent dat een werkende misschien wisselende werkgevers heeft, of via een uitzendbureau of detacheerder werkt.

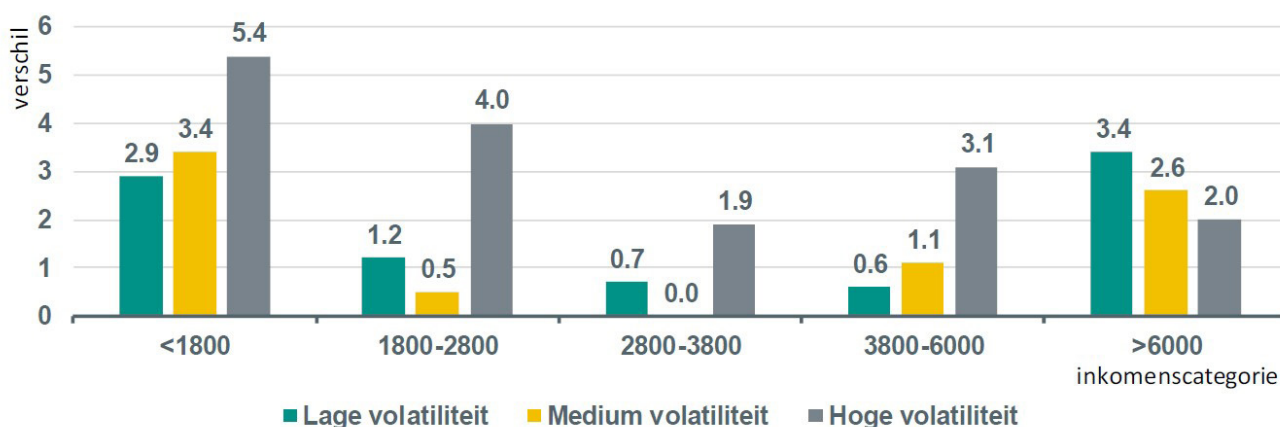
Een volatiel inkomen hoeft niet noodzakelijk tot een inkomensdaling te leiden. Een stijging van het inkomen is ook mogelijk. Uit onze analyse blijkt dat de kans op een inkomensstijging voor alle inkomensstypen - volatiel of stabiel, hoog of laag - groter is dan een daling. Een vanzelfsprekende conclusie; veel mensen gaan er tenslotte jaarlijks op vooruit doordat er bijvoorbeeld loonafspraken zijn gemaakt in cao's of omdat mensen van baan wisselen.

Volatiele inkomens zijn over het algemeen kwetsbaarder voor een afname in vergelijking met niet-volatiele inkomens. De kans op een inkomensstijging van minstens 10% is voor een werkende met een volatiel inkomen ongeveer twee keer zo groot als de kans op een inkomensdaling van minstens 10%. Terwijl voor werkenden met een laag volatiel inkomen de kans op een inkomensstijging bijna drie keer groter is dan een inkomensdaling.

Sinds corona is de situatie voor mensen met zowel een laag als een volatiel inkomen verder verslechterd. Zoals de figuur eerder toont is de kans op een negatieve inkomensschok vooral gestegen onder de groep met een onder modaal en modaal inkomen. Met name de werknemers uit de groep met een volatiel inkomen tot 1800 euro (netto)zagen die kans op een inkomensterugval tijdens corona met ruim 5% toenemen.

Toename in de kans op inkomensterugval tijdens coronajaar, naar volatilititeit van het inkomen en per inkomensgroep

Verskil in het percentage klanten met een inkomensterugval ten tijde van corona vergeleken met het jaar voor corona

NIET WEKELIJKS MAAR MAANDELIJKS UITZENDCONTRACT MAAKT EXTRA KWETSBAARTIJDENS CORONA

Het soort arbeidsrelatie is een belangrijke verklarende variabele voor de volatiliteit van het inkomen van werknemers en daarmee voor de kans dat zij een fors inkomensverlies ervaren. Over het algemeen schommelen de inkomens het meest bij degenen met flexibele contracten, zoals uitzendwerk, nulurencontracten en gedetacheerden². Onze data bevestigen dat ook.

Voorafgaand aan corona waren binnen de groep werkenden met wekelijkse inkomsten afkomstig van een uitzendbureau of detacheerder het meest kwetsbaar voor een inkomensschok. Ook de uitzendkracht en gedetacheerde die salaris op maandbasis ontvangen waren kwetsbaar: 22% van deze groep kreeg voor corona te maken met een forse inkomenssterugval. Werknemers met een inkomen op basis van een vast of flexibel dienstverband, hadden de meeste zekerheid. Hun risico op een forse inkomenssterugval was 13,4%.

Opvallend is dat tijdens de coronacrisis de arbeidskrachten met een wekelijks inkomen juist minder hard geraakt zijn. In plaats daarvan zijn de uitzenders met een maandelijks inkomen

² We definiëren 'flexibel contract' als iedereen die salaris krijgt van een uitzendbureau of detachingsbureau. Iedereen met een 'vast contract' krijg langer dan een jaar een vast salaris van dezelfde werkgever (en is geen uitzender of detacheerder). 'Onbekend' zijn alle andere salarisstromen die we niet in de twee bovengenoemde bakjes kunnen categoriseren.

juist het kwetsbaarst. Het figuur hieronder laat zien dat met name uitzendkrachten met een maandelijks inkomen van 1800 euro netto de kans op een inkomenssterugval tijdens corona fors steeg, van een gemiddelde kans van 24% voor corona naar 40% tijdens de corona: een stijging van maar liefst 16 procentpunt. Bij uitzendkrachten met een netto maandinkomen tussen 1800 en 2800 euro liggen deze percentages op respectievelijk 18% en 30% een stijging van 12 procentpunt.

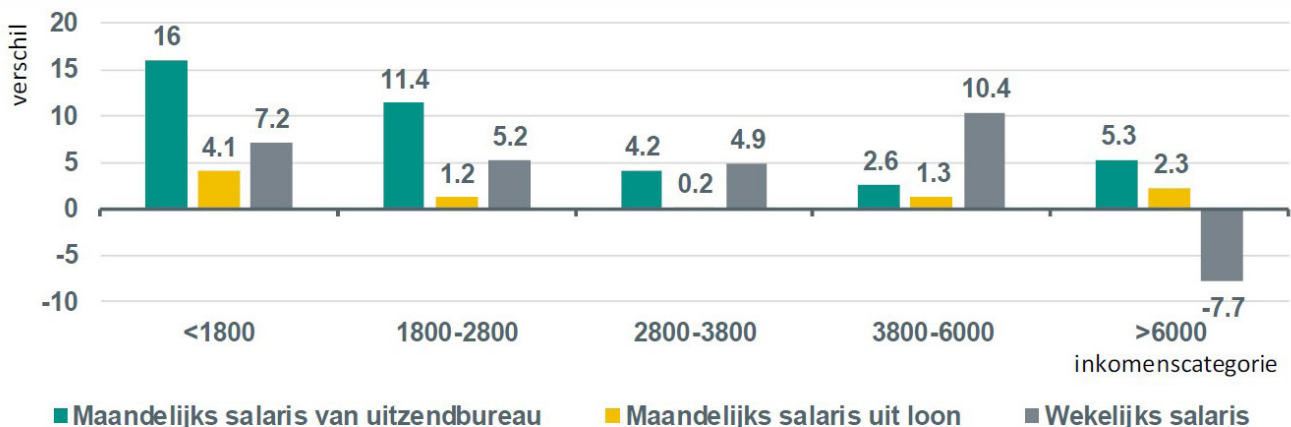
JONGEREN ZIEN HUN KANS OP SALARISTERUGVAL SINDE CORONA NOG VERDER TOENEMEN

Over het algemeen zijn jongeren kwetsbaarder dan ouderen op de arbeidsmarkt, met name omdat ze minder vaak een vast contract hebben. Dit wordt ook bevestigd in onze gegevens over salaristerugval naar leeftijd. Werknemers tussen de 18 en de 25 jaar hebben gemiddeld een kans van meer dan 17% op een forse inkomenssterugval. Naarmate de leeftijd stijgt, wordt deze kans aanzienlijk kleiner. Boven de 45 jaar loopt de kans echter weer licht op.

Uit gegevens van het CBS weten we dat de jeugdwerkloosheid harder opliep tijdens de coronacrisis dan de gemiddelde werkloosheid. Verlies van werk gaat vaak gepaard met een daling van het inkomen. Dit is ook wat wij in onze data terugzien. Gemiddeld ondervond 21% van de jongeren (18-25) een salaristerugval van meer dan 10% tijdens corona (een stijging van 3,5 procentpunt met het jaar ervoor), terwijl

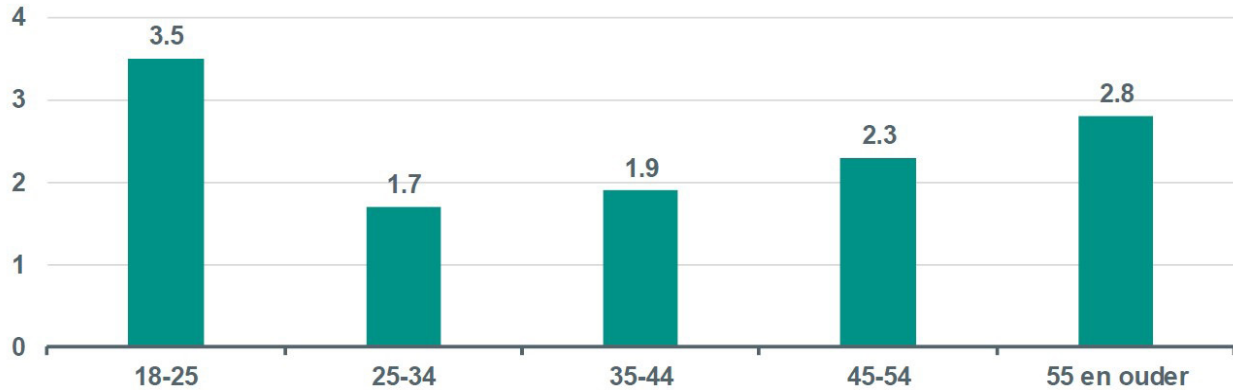
Toename (of afname) kans op inkomenssterugval tijdens corona, naar dienstverband per inkomensgroep

Verskil in het percentage klanten met een inkomenssterugval ten tijde van corona vergeleken met het jaar voor corona

Toename in de kans op inkomstensterugval naar leeftijd sinds corona

Vershil in het percentage klanten met een inkomstensterugval ten tijde van corona vergeleken met het jaar voor corona

Data ABN AMRO

dat bij de overige groepengemiddeld 15% was (een stijging van ongeveer 2 procentpunt). Een waarschijnlijke oorzaak hiervan is dat jongeren vaker een flexibel dienstverband hebben. In onze dataset vertegenwoordigen werknemers tussen de 18 en de 35 jaar 53% van het aantal flexibele werknemers en 38% van de vaste contracten.

OMGAAN MET EEN FINANCIËLE SCHOK

Om inzicht te krijgen in de reactie van werknemers op een inkomsterugval van meer dan 10% hebben we in deze analyse ook gekeken naar een aantal copingstrategieën. Met een copingstrategie bedoelen we een manier waarop omgegaan wordt met de inkomsterugval om zo financieel weerbaar te blijven. Uit onze data kunnen wij drie van deze copingstrategieën onderscheiden: 1) Het reduceren van uitgaven, 2) Het aanwenden van spaargeld en 3) Rood staan. Vooral de combinatie van de uitgaven terugschroeven en het spaargeld aanwenden wordt vaak gebruikt door werknemers met een inkomsterugval.

INKOMENSTERUGVAL ZET MENSEN AAN TOT BEZUINIGEN ÉN SPAARPOT STUK SLAAN

Ook zonder inkomsterugval kunnen werknemers natuurlijk hun uitgaven reduceren, spaargeld aanwenden of rood staan. In de onderstaande grafiek blijkt dat mensen met een inkomsterugval wel iets vaker een van deze strategieën gebruiken dan mensen zonder inkomsterugval. Bovendien blijkt uit onze analyse dat werknemers geconfronteerd met

een inkomsterugval veel vaker een combinatie van verschillende copingstrategieën toepassen. Voor corona werd spaargeld aanwenden in combinatie met uitgaven reduceren in 9% van de werknemers zonder inkomsterugval, en door 24% van de werknemers met een inkomsterugval toegepast. De combinatie van alle drie de strategieën; spaargeld aanwenden, uitgaven reduceren en rood staan wordt door 4,7% van de mensen met een inkomsterugval toegepast, versus 2,1% van de mensen zonder inkomsterugval.

SINDE CORONA GEEN WEZENLIJK ANDERE COPINGSTRATEGIE, BEHALVE COPING MET RESTRICTIES

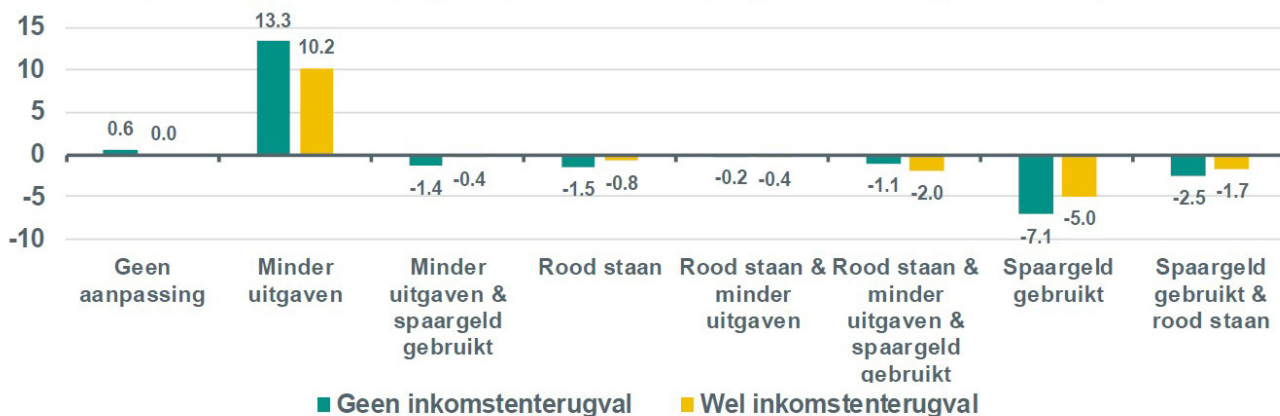
Kijken we naar de veranderingen in de door mensen met een inkomsterugval toegepaste copingstrategie tijdens corona, dan zien we dat er minder wordt uitgeven en er minder wordt ingeteerd op het spaargeld. Dit heeft echter weinig van doen met een veranderde reactie op een inkomensschok, want ook mensen zonder inkomsterugval schroefden het uitgaven terug in verband met de coronarestricties.

MENSEN ZONDER SPAARGELD BRENGEN SNELLER HUN BESTEDINGEN TERUG

In hoeverre werknemers kunnen interen op hun gespaarde geld bij een inkomsterugval hangt natuurlijk ook af van hoeveel spaargeld zij hebben. Mensen met weinig spaargeld moeten

Verandering in copingstrategieën sinds corona

Verskil in percentage gebruik van coping strategie naar inkomensval, ten tijde van corona vergeleken met het jaar voor corona

Data ABN AMRO

sneller in hun uitgaven snoeien dan mensen met veel spaargeld. Dit zien wij ook terug in onze data. In de periode voor corona bracht 60% van degenen met weinig spaargeld (<500 euro) de uitgaven terug. Bij degenen met meer dan 5000 euro spaargeld was dit percentage 50%.

Tijdens de coronapandemie zijn de uitgaven gereduceerd door de restricties vanuit de overheid. Voor de mensen met een inkomsterugval heeft dit gediend als een automatische coping mechanisme. Zo zien we dat ook de werknemers met een inkomsterugval die best wat spaargeld hadden (tussen de 500 en 5000 euro), hun uitgaven met ruim 12% hebben teruggeschroefd. Dit vond plaats mede dankzij de corona restricties, waardoor de groep die voor corona al een spaarpot hadden opgebouwd, deze minder vaak hoefden aan te wenden.

ROOD STAAN IS NIET HET LAATSTE REDMIDDEL

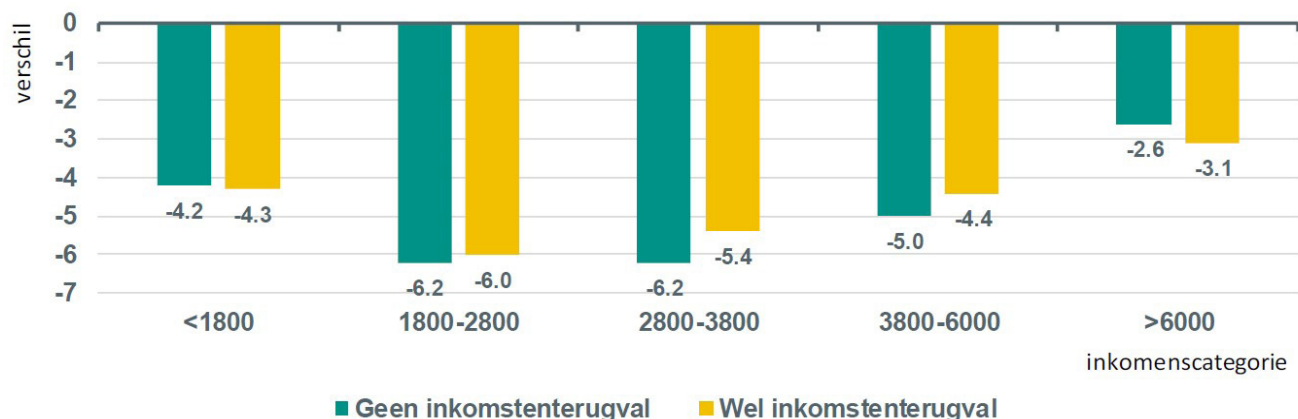
Rood staan geldt vaak als een laatste optie, na het aanwenden van spaargeld en het reduceren van uitgaven, om de rekeningen te betalen,

aangezien roodstaan aanzienlijke kosten met zich meebrengt. Echter, uit onze analyse van periode voor corona blijkt dat degenen met een inkomen onder 2200 euro netto en weinig spaargeld minder vaak rood stonden bij inkomensverlies (13%) dan degenen met een hoger inkomen (>2200 euro netto) en weinig spaargeld (15%). Dit komt wellicht ook omdat niet iedereen zomaar toegang heeft tot producten van banken waar roodstaan is toegestaan.

Bovendien is het aantal rood staande klanten tijdens de coronacrisis afgenomen. Voor corona was de kans dat een werkenden met minder dan 1800 euro aan inkomsten rood stond rond de 10%. Tijdens corona is dit bijna gehalveerd. In de grafiek hieronder is duidelijk te zien dat roodstaan minder vaak voorkomt tijdens corona, zowel voor werkenden met als zonder inkomensverlies. Bovendien zien we de grootste afnames van roodstaan bij mensen met een modaal en bovenmodaal inkomen. Waarschijnlijk hebben de coronarestricties en de dalende uitgaven hieraan bijgedragen. Als gevolg van de lagere uitgaven stegen de besparingen, met name bij de groep die bovenmodaal verdient, en daalde de roodstand.

Afname van percentage mensen dat extra rood ging staan sinds de crisis

Verskil in percentage klanten die roodstaan, tijdens corona vergeleken met het jaar voor corona

Data ABN AMRO

CONCLUSIES VOOR BELEID

De steunmaatregelen van de overheid zijn zeer succesvol geweest in het voorkomen van faillissementen en in het beperken van werkloosheid. Het doel van de steun en specifiek van de NOW was het behoud van werkgelegenheid en inkomens. Kijkend naar geaggregeerde werkloosheid en inkomenscijfers lijkt de overheid inderdaad in dit doel geslaagd te zijn. Toch heeft de steun niet alle werkenden in dezelfde mate kunnen beschermen tegen negatieve inkomensschokken. Uit onze analyse blijkt dat enkele groepen zoals jongeren, werknemers met lagere inkomens, met een grotere inkomensvolatiliteit en met flexibelere dienstverbanden een grotere kans hadden om een inkomensschok te ervaren gedurende de pandemie.

In normale tijden kampt Nederland in toenemende mate met problemen op het gebied van ongelijkheid in economische zekerheid. Jongeren, flexibele dienstverbanden en werknemers aan de onderkant van de inkomensverdeling bezetten de posities op de arbeidsmarkt die gepaard gaan met minder zekerheid. Uit onze analyse blijkt dat deze groepen werknemers ook tijdens corona een grotere kans hadden op een inkomensterugval. Corona heeft de bestaande problemen op de Nederlandse arbeidsmarkt in zekere zin dus verdiept.

Het adresseren van deze problematiek blijft een zaak voor de politiek. Met politiek draagvlak zou het aanpakken van de verschillen tussen de insiders en outsiders op de arbeidsmarkt een kernpunt van beleid kunnen zijn. De conclusies van de Commissie Borstlap en het SER-rapport van afgelopen zomer zijn daarom ook in samenspraak met corona onverminderd relevant. Het verkleinen van de kloof tussen vaste- en flexwerkers kan in een volgende crisis de kans verminderen dat inkomensschokken voornamelijk op het bordje van die laatste groep terecht komen. Bovendien, de aard van de coronacrisis, de restricties en het zodoende opgebouwde spaargeld heeft er deze keer voor gezorgd dat ook kwetsbare groepen spaargeld konden aanwenden als copingstrategie. In een volgende crisis is dit mogelijk niet het geval.

Data en methodologie (1)

Inkomensschokken en de reactie daarop laten zich moeilijk analyseren. Om inkomensschokken te analyseren is data met het juiste niveau van observatie essentieel. Voor analyse van de reactie op de inkomensschokken zijn gegevens over uitgaven onontbeerlijk. Bij ABN AMRO beschikken we over transactiedata van rekeninghouders die deze eigenschappen bezitten. Voor dit onderzoek zijn geanonimiseerde data gebruikt.

Transactiedata van rekeninghouders

Met behulp van transactiedata kunnen we rekeninghouders gedurende de coronacrisis volgen. Deze verschaffen zowel informatie over de 'inkomstenkant' als over de 'uitgavenkant'. Op microniveau kunnen wij de reactie (copingstrategieën) van rekeninghouders op een inkomensschok analyseren. Door per rekeninghouder te kijken kunnen we ook de effecten van kleine inkomensschokken analyseren, iets wat bij geaggregeerde datasets mogelijk wegvalt in gemiddelden. De ruwe transactiedata is bewerkt door de inkomende en uitgaande transacties te categoriseren. Zodoende is het mogelijk om bepaalde dwarsdoorsnedes te maken. Denk bijvoorbeeld aan aggregaties op dienstverband, leeftijd, of inkomensonzekerheid (zie hieronder).

Qua tijdperiodes delen we de data op in twee periodes: een niet-coronajaar van maart 2019 tot met februari 2020, en een coronajaar van maart 2020 tot en met februari 2021. Op deze manier kunnen we beoordelen in hoeverre de periode met corona afweek van de twaalfmaandsperiode ervoor. We voeren exact dezelfde analyse nogmaals uit door een vergelijking te maken van de periode maart 2019 t/m februari 2020 t.o.v. de periode maart 2018 t/m februari 2019 om te controleren of er afwijkingen zijn ten opzichte van een normaal jaar.

Op onze dataset passen we enkele filters toe om de juiste sample te selecteren voor onze vraag:

- Wij nemen alleen rekeningen die op naam van een individu staan mee, en/of rekeningen dus niet
- Rekeningen die slechts een gedeelte van onze tijdperiode waarneembaar zijn, sluiten wij uit
- We verwijderen rekeninghouders buiten de leeftijden 18 en 67 jaar.
- Ook verwijderen we rekeninghouders die een pensioenuitkering ontvangen en boven de 63 zijn.
- Rekeningen zonder regelmatig minimuminkomen voorafgaand aan corona sluiten we uit.

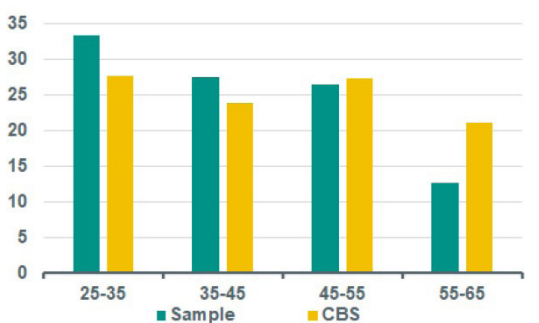
Data en methodologie (2) Representativiteit na filteren

Na het toepassen van de filters houden we ongeveer 900.000 rekeninghouders over als sample voor onze analyse, een groep die min of meer overeenkomt met de groep die het CBS definieert als "personen met als voornaamste inkomensbron inkomen als werknemer". Wij hanteren leeftijdsgrenzen van 18 tot en met 67 jaar. Als we ons aantal rekeninghouders vergelijken met vergelijkbare reeksen van het CBS voor alle leeftijden dan beslaat onze sample ongeveer 10% van alle Nederlandse werkzame personen in loondienst. Door de vergelijking met CBS cijfers voor alle leeftijden, een grotere groep, is onze dekkingsgraad van 10% waarschijnlijk licht onderschat.

Alleen informatie over de dekking is niet genoeg om de kwaliteit van onze sample te beoordelen. Daarvoor is ook een representatieve verdeling nodig. Die toetsen we door onze dataset te vergelijken met de leeftijdsverdeling van de Nederlandse werkzame huishoudens op basis van de hierboven gebruikte controlegroep van het CBS. De figuur hieronder vergelijkt de percentages van de leeftijdsgroepen binnen de categorie 25-65 jaar van onze sample met die van het CBS. In de figuur zien we een lichte overweging ten opzichte van het CBS voor het jongere segment en een onderweging van het oudere segment.

Vergelijking leeftijdsverdeling CBS en de sample

Percentage van totaal binnen leeftijden 25-65. CBS: Personen met inkomen uit salaris als voornaamste inkomensbron.

Bron: CBS

Definitie inkomensterugval

Elk jaar is het nominale inkomen van een individu aan allerlei veranderingen onderhevig. Deze veranderingen kunnen door veel factoren veroorzaakt worden. Zo kunnen belastingveranderingen - zoals de invoering van het tweeschijvenstelsel in 2020 - ervoor zorgen dat het inkomen verandert. Ook loonstijgingen, cao's of meer individuele factoren zoals promotie zijn van invloed op het individuele jaarinkomen. Om deze variatie te ondervangen hanteren we de volgende definitie voor werknemers met een inkomensterugval: Als het totale inkomen in de periode maart 2020 tot en met februari 2021 meer dan 10% kleiner is dan het totale inkomen in de periode maart 2019 tot februari 2020.

Literatuur:

Angelov, N and D Waldenström (2021), "COVID-19 and income inequality: Evidence from monthly population registers", CEPR Discussion Paper 16333.

Galletta, S and T Giommoni (2020), "Pandemics and inequality", VoxEU.org, 3 October.

Clark, A E, C D'Ambrosio, and A Lepinteur (2021), "The fall in income inequality during COVID-19 in four European countries", Journal of Economic Inequality, forthcoming.

DISCLAIMER

Dit document is samengesteld door ABN AMRO. Het heeft uitsluitend als doel om financiële en algemene informatie te verstrekken over de economie. ABN AMRO behoudt zich alle rechten voor met betrekking tot de informatie in het document en het document wordt uitsluitend aan u verstrekt voor uw informatie. Het is niet toegestaan dit document (geheel of deels) te kopiëren, distribueren, door te geven aan een derde of om het voor enig ander doel te gebruiken dan hier boven bedoeld. Dit document is informatief bedoeld en vormt geen aanbieding van effecten aan het publiek, of een uitnodiging om een aanbod te doen.

U mag niet om welke reden dan ook vertrouwen op de informatie, meningen, beramingen, en aannames in dit document noch dat het compleet, accuraat of juist is. Er wordt geen garantie gegeven, uitdrukkelijk of stilzwijgend, door of uit naam van ABN AMRO, haar directeuren, functionarissen, vertegenwoordigers, gelieerde partijen, groepsmaatschappijen of werknemers met betrekking tot de juistheid of volledigheid van de informatie in dit document, en geen enkele aansprakelijkheid wordt geaccepteerd voor enig verlies als direct of indirect gevolg van het gebruik van deze informatie. De opvattingen en meningen opgenomen hierin kunnen op enig moment aan verandering onderhevig zijn en ABN AMRO heeft geen enkele verplichting om de informatie in dit document na de datum hiervan te herzien.

Voordat u in enig product van ABN AMRO investeert, dient u zich te informeren over de verschillende financiële en andere risico's, alsmede mogelijke beperkingen voor u en uw investeringen als gevolg van toepasselijke wetgeving en regels. Indien u, na lezing van dit document, overweegt een investering te doen in een product, raadt ABN AMRO aan om een dergelijke investering met uw relatiemanager of persoonlijke adviseur te bespreken om nader te bezien of het relevante product – met inachtneming van alle mogelijke risico's – past bij uw investeringen. De waarde van beleggingen kan fluctueren. In het verleden behaalde resultaten bieden geen garanties voor de toekomst. ABN AMRO behoudt zich het recht voor wijzigingen in dit materiaal aan te brengen.

Alle rechten voorbehouden